

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 113/2012-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. júna 2012 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Jána Auxta prerokoval sťažnosť F. F., T., zastúpeného advokátom JUDr. J. V., N., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 27/2003) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo F. F. na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 27/2003) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

3. F. F. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Námestovo povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Námestovo je povinný uhradiť F. F. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. V., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 113/2012-9 z 13. marca 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť F. F. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 27/2003).

Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré začalo 18. februára 2003 podaním návrhu M. K. Okresnému súdu Dolný Kubín, kde bolo vedené pod sp. zn. 10 C 27/2003, a ktoré 1. januára 2008 prešlo na okresný súd, kde je vedené pod sp. zn. 2 C 156/2008, vystupuje sťažovateľ (ako právny nástupca pôvodných odporcov v 1. a 2. rade) v procesnom postavení odporcu v 1. rade. Sťažovateľ uviedol, že napriek tomu, že odo dňa začatia konania uplynulo viac ako deväť rokov, vo veci dosiaľ nebolo vydané žiadne meritórne rozhodnutie a vec nie je

právoplatne skončená. V predmetnom konaní dochádza k priet'ahom, v dôsledku čoho sa nachádza v stave právnej neistoty. Sťažovateľ sa ochrany svojho práva domáhal aj prostredníctvom sťažnosti na priet'ahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu, ktorá mu listom sp. zn. Spr 4515/11 z 23. mája 2011 oznámila, že ku konaniu vedenému na Okresnom súde Dolný Kubín sa nemôže vyjadrovať; pokiaľ však ide o konanie pred okresným súdom, tak s výnimkou obdobia od 6. marca 2008 do 10. februára 2009 tento koná priebežne bez zbytočných priet'ahov v konaní.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 27/2003) porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 6 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 €.

Na základe výzvy ústavného súdu predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení k prijatej sťažnosti sp. zn. Spr 4515/12 z 26. marca 2012 k priebehu konania okrem iného uviedla:

„... Konanie o určenie vlastníctva začalo podaním návrhu dňa 18. 2. 2003 Okresnému súdu v Dolnom Kubíne, na ktorom sa toto viedlo pod sp. zn. 10 C/27/2003. Zriadením Okresného súdu v Námestove zák. č. 511/2007 Z. z. dňom 1. 1. 2008 prešiel výkon súdnictva v tejto veci na novozriadený súd a konanie sa ďalej vedie pod sp. zn. 2 C/27/2008.

Okresný súd Dolnom Kubíne uznesením č. k. 10 C 27/2003-27 zo dňa 12. 6. 2003 zastavil konanie proti odporkyni A. F., ktorá zomrela a až do prechodu výkonu súdnictva na Okresný súd v Námestove, neboli vo veci vykonané žiadne úkony. Popis úkonov vykonaných sudcom Okresného súdu v Námestove:

- dňa 13. 2. 2008 boli vyžiadané od Správy katastra T. listy vlastníctva*
- dňa 6. 3. 2008 súd vyžiadal z Okresného súdu Dolný Kubín dedičský spis po poručiťovi J. F.*

- dňa 10. 2. 2009 súd vytýčil pojednávanie na deň 11. 3. 2009, taktiež vyzval žalobkyňu na predloženie geometrického plánu. Zo Správy katastra T. vyžiadal listy vlastníctva, z Okresného súdu Dolný Kubín zapožičal dedičský spis po A. F. (žalovanej v 2/ rade)

- súd pojednávanie zo dňa 11. 3. 2009 odročil na 8. 4. 2009 z dôvodu, že pred začatím pojednávania prítomní účastníci zhodne uviedli, že predmet sporu majú záujem riešiť mimosúdnu cestou a požiadali pojednávanie odročiť minimálne na 1 mesiac pojednávanie zo dňa 8. 4. 2009 odročené na 4. 5. 2009 na žiadosť žalobkyne

- termín pojednávania 4. 5. 2009 zmenený na 13. 5. 2009 z dôvodu objektívnej prekážky na strane zákonného sudcu

- pojednávanie zo dňa 13. 5. 2009 odročené na neurčito za účelom vyžiadania navrhnutých dôkazov od príslušných orgánov a inštitúcií a zároveň rozhodnuté o pripustení zmeny návrhu

- 15. 5. 2009 súd vyžiadal z notárskych úradov spisy, zo Správy katastra T. kópie spisov

- po doručení žiadaných listín dňa 11. 6. 2009 vytýčené pojednávanie na 1. 7. 2009

- 1. 7. 2009 pojednávanie odročené na neurčito za účelom vyžiadania navrhnutých dôkazov

- dňa 2. 10. 2009 súd vytýčil pojednávanie na deň 28. 10. 2009, ktoré z dôvodu PN zákonného sudcu bolo preložené na deň 18. 11. 2009

- pojednávanie 18. 11. 2009 súd odročil na neurčito za účelom predloženia ďalších listinných dôkazov týkajúcich sa časti návrhu

- dňa 26. 2. 2010 vytýčené pojednávanie na deň 29. 3. 2010, ktoré bolo odročené z dôvodu podaného návrhu na zmenu návrhu

- súd dňa 31. 3. 2010 vyzval právneho zástupcu žalobkyne na predloženie potrebného počtu návrhu na zmenu žaloby a dňa 15. 4. 2010 uznesením č. k. 2 C/156/2008-178 rozhodol o pripustení do konania žalovaných v 2/ až 4/ rade

- dňa 9. 11. 2010 súd vytýčil pojednávanie na deň 6. 12. 2010, taktiež vyžiadal zo správy katastra výpisy listov vlastníctva a vyzval žalobkyňu o predloženie geometrického plánu, ktoré odročil bez pojednávania na deň 12. 1. 2011 na žiadosť odporcu a pre neprítomnosti žalovaných v 21 - 4/ rade

- pojednávanie zo dňa 12. 1. 2011 odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o návrhu žalobkyne na pripustenie do konania ďalšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý sa zdržuje na neznámom mieste.

- za účelom zistenia jeho pobytu bola vyžiadaná správa z centrálného registra obyvateľov, ktorá bola súdu doručená dňa 16. 2. 2011 a následne vyžiadaná správa z Obvodného súdu P., ktorá správa bola súdu doručená dňa 18. 4. 2011 dňa 20. 4. 2011 súd uznesením č. k. 2 C/156/2008-229 rozhodol o pripustení vstupu do konania ďalšieho účastníka na strane žalovanej a to žalovaného v 5/ rade, ktoré nebolo možné doručiť žalovanému v 5/ rade

- dňa 21. 6. 2011 bolo vytýčené pojednávanie na deň 19. 9. 2011, pričom bolo žalovanému v 5/ rade doručované uznesenie o jeho pripustení do konania spolu s predvolaním na pojednávanie doručované cestou dožiadaného Okresného súdu v K.

- pojednávanie dňa 19. 9. 2011 bolo pojednávanie odročené z dôvodu, že súdu nebolo vrátené dožiadanie z OS K. a zároveň za účelom vykonania ohliadky na mieste samom dňa 29. 9. 2011

- dňa 29. 9. 2011 bola vykonaná ohliadka pri rodinnom dome v T.

- dňa 4. 10. 2011 bola súdu doručená správa z Okresného súdu K., že dožiadanie nebolo vybavené, pretože súd pátra po pobyte žalovaného v 5/ rade

- dňa 16. 1. 2012 bol ustanovený žalovanému v 5/ rade opatrovník a to Mesto T., proti ktorému podal odporca v 1/ rade odvolanie

- dňa 19. 1. 2012 bolo vytýčené pojednávanie na deň 27. 2. 2012, ktoré bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci na deň 16. 3. 2012.

Odporca v 1/ rade doručil deň pred vytýčeným termínom na vyhlásenie rozsudku námietku zaujatosti. Z tohto dôvodu rozsudok vyhlásený nebol a pojednávanie bolo odročené za účelom predloženia spisu nadriadenému súdu za účelom rozhodnutia o vznesenej námietke, ako aj o odvolaní žalovaného v 1/ rade voči uzneseniu o ustanovení opatrovníka žalovanému v 5/ rade

K priedahom v konaní vedenom na Okresnom súde v Dolnom Kubíne sa nevyjadrujem. V konaní vedenom na Okresnom súde v Námestove došlo k priedahom v konaní v období od 6. 3. 2008 do 10. 2. 2009. Ako som už uviedla súd bol zriadený dňom 1. 1. 12008, ktorým dňom prešiel výkon súdnictva na novozriadený súd vo veľkom množstve

veci. Súd nebol personálne dobudovaný a každému sudcovi napadal mesačne vysoký počet vecí. Nebolo v možnostiach a schopnostiach sudca vo všetkých veciach konať priebežne. Taktiež aj v ďalšom období od 15. 4. 2010 do 9. 11. 2010.

Sťažovateľ t. j. žalovaný v 1/ rade podľa sťažnosť na prieťahy v konaní dňa 18. 5. 2011. Od tohto dátumu som vo veci vykonávala dohľad pravidelnou kontrolou priebežnosti konania a vo veci ďalšie prieťahy neboli.

Vec je náročná na dokazovanie, nakoľko bolo potrebné zosúladiť skutočný stav so stavom evidovaným v katastri nehnuteľnosti a za tým účelom bolo potrebné vyžiadať listy vlastníctva, dedičské spisy, vyhotoviť geometrický plán a vypočítať účastníkov konania. Taktiež účastníci konania sa podieľali na predlžovaní konania žiadosťou o odročenie pojednávania za účelom mimosúdnej dohody, nepreberaním písomnosti, žiadosťou o odročenie pojednávania z iných dôvodov a tiež sa predĺžilo konanie zisťovaním pobytu účastníka konania, ktorého žalobca žiadal pripustiť do konania a ktorého pobyt bol neznámy. O vplyve účastníka konania, t. j. sťažovateľa svedčí aj podanie námietky proti konajúcemu sudcovi deň pred nariadením pojednávania, na ktorom sa mal vyhlásiť rozsudok, resp. podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým bol ustanovený opatrovník účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy. Navrhujem, aby súd pri prejednávaní sťažnosti na prieťahy v konaní, prihliadol aj na tieto skutočnosti. “

Ústavný súd zistil, že vo veci boli následne vykonané tieto úkony:

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 7 NcC 13/2012 z 24. apríla 2012 rozhodol o námietke zaujatosti.

Dňa 4. júna 2012 bola vec vrátená okresnému súdu.

Dňa 5. júna 2012 okresný súd opätovne zaslal spis krajskému súdu z dôvodu, že tento nerozhodol o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu o ustanovení opatrovníka.

V súčasnosti sa vec nachádza na krajskom súde.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie

veci bez zbytočných priet'ahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 2 C 156/2008 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania na okresnom súde vedeného pod sp. zn. 2 C 156/2008 je určenie vlastníckeho práva. Napriek tomu, že rozhodovanie o návrhoch na určenie vlastníckeho práva patrí k bežnej činnosti všeobecných súdov, ústavný súd vyhodnotil konkrétny prípad ako zložitejší, keďže toto konanie je náročné na dokazovanie.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že správanie sťažovateľa v zásade nebránilo súdu vo veci konať, v primeranom čase reagoval na výzvy súdu, spravidla sa zúčastňoval súdnych pojednávaní.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných

(označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že 18. februára 2003 bol na Okresnom súde Dolný Kubín podaný návrh na začatie konania o určenie vlastníctva. Okresný súd Dolný Kubín uznesením č. k. 10 C 27/2003-27 z 12. júna 2003 konanie zastavil z dôvodu úmrtia odporkyne. Dňa 1. januára 2008 bol zákonom č. 511/2007 Z. z. zriadený Okresný súd Námestovo, na ktorý prešiel výkon súdnictva v tejto veci. Konanie sa v súčasnosti vedie na okresnom súde pod sp. zn. 2 C 156/2008. Dňa 16. marca 2012 mal okresný súd vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, avšak tento termín bol odročený z dôvodu podania námietky zaujatosti proti zákonnému sudcovi. O uvedenej námietke rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 7 NcC 13/2012 z 24. apríla 2012. V súčasnosti sa vec z dôvodu rozhodnutia o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu o ustanovení opatrovníka opätovne nachádza na krajskom súde.

Aj keď pôvodný súd bol vo veci nečinný, za výkon súdnictva zodpovedá Slovenská republika a pre hodnotenie dodržiavania základných práv sťažovateľa je potrebné hodnotiť celé konanie pred všeobecným súdom.

Ústavný súd vychádzajúc zo samotnej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiahnutých výsledkov konštatuje, že viac než deväťročná dĺžka súdneho konania (z toho na Okresnom súde Dolný Kubín 5 rokov a na okresnom súde 4 roky) je ústavne neakceptovateľná nielen v prípade konania o určenie vlastníckeho práva, ale v každej súdom prerokovanej veci.

Bez toho, aby ústavný súd vymedzoval i jednotlivé kratšie obdobia nečinnosti okresného súdu, možno konštatovať, že v konaní o určenie vlastníckeho práva vedenom okresným súdom pod sp. zn. 2 C 156/2008 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 156/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadost'učinenia v sume 6 000 €, čo odôvodnil tým, že súdne konanie o určenie vlastníckeho práva nie je skončené ani po viac ako 9 rokoch od jeho začatia a táto situácia u neho vyvoláva stav právnej neistoty.

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ktoré je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy, keď porušenie základného práva alebo slobody nie je už možné inak napraviť (napr. I. ÚS 15/02, I. ÚS 27/03).

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé

finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil zásadou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je reparácia nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody, ktorá by sa po splnení zákonných podmienok mohla uplatňovať v konaní pred všeobecnými súdmi (m. m. IV. ÚS 84/02). Ústavný súd zároveň vzal do úvahy aj dĺžku konania, počas ktorého bol sťažovateľ jeho účastníkom ako právny nástupca pôvodných účastníkov.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania pred všeobecnými súdmi, princípy spravodlivosti a spôsob zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľa ústavný súd považoval finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € voči okresnému súdu za primerané podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde a podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu, ktorý označené práva porušil, vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal o priznanie úhrady trov konania pred ústavným súdom v sume 269,58 €, a to za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2012.

Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania, ktoré vznikli sťažovateľovi z dôvodu právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. V., N., vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2011, ktorá predstavovala sumu 763 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pričom hodnotu jedného úkonu právnej služby ústavný súd stanovil na sumu 127,16 €. K priznanej odmene advokáta za dva úkony právnej služby 254,32 € ústavný súd priznal aj uplatnenú sumu paušálnej náhrady v sume 15,26 € (dvakrát po 7,63 €) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky. Na základe opísaných

dôvodov bola sťažovateľovi priznaná úhrada trov konania v celkovej sume 269,58 €, ktorú je okresný súd povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2012